

3. International Tourism Highlights, 2019 Edition // UNWTO World Tourism Organization [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <https://www.e-unwto.org/doi/book/10.18111/9789284421152>.

4. European Union Tourism Trends // UNWTO World Tourism Organization [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <https://www.e-unwto.org/doi/book/10.18111/9789284419470>.

*Михіденко Марта, студентка 5-го курсу, кафедра містобудування,
Київський національний університет будівництва і архітектури*

ГАРМОНІЗАЦІЯ СЕРЕДОВИЩА У С. ПІРНОВО, КИЇВСЬКОЇ ОБЛАСТІ

*Мы понимаем развалины не ранее,
чем сами становимся развалинами.
Генрих Гейне*

Уявлення людини про красу залишається одним із основних чинників формування простору. Практичність та краса навколишнього середовища – властиве бажання людини. Тяга до естетичної потреби простежується у найвідоміших будівлях, як сучасних, так й історичних; в плануваннях кварталів; в композиційних осях міст та невеликих поселень; в містобудівних рішеннях районів.

Сільське господарство – одна з першооснов життєздатності держави. Для зниження загроз продовольчої безпеки нашої країни процес розвитку агропромислового комплексу повинен бути керованим на основі рішення задачі комплексної і екологічно доцільної функціональнопланувальної організації території сільських поселень. Створення принципово нової доктрини забезпечення продовольчої безпеки і повернення до багатокладності сільської економіки робить це завдання фундаментальним для містобудування [1].

Принципова відмінність між міськими і сільськими населеними місцями полягає у функціональній ролі землі. У містах вона пов'язана з розміщенням на її території виробництва та соціальної інфраструктури. В сільському поселенні земля є основним засобом виробництва і предметом праці, оскільки бере участь в процесі виробництва продукції сільського господарства.

Середовище більшості малих міст України не відповідає основним вимогам та потребам людини. Комплексний підхід до ревіталізації надає можливість створення якісно нового міського простору, забезпечення новими економічними можливостями, гармонійного і різнобічного розвитку міста через адаптації старих засобів до нових

потреб, що зумовлює поліпшення умов життя в місті, охорону і збереження цих засобів, інтеграцію історичних і сучасних форм.

Саме в населених місцях проявляється взаємодія людини, виробництва і природи, яке можна описати поняттям – місце розвитку. Воно було введено ще в 1926 році географом, економістом і соціологом П.Н. Савицьким. Суть введеного ним поняття: «Взаємне пристосування живих істот до одного ... в тісному зв'язку з зовнішніми географічними умовами, створює .. свій порядок, свою гармонію, свою стійкість» [3, с.267].

На сьогодні, при проектуванні нових об'єктів, плануванні міст, проєктанти прагнуть до створення чогось повністю нового, не розуміючи, що місце має свою історію. Результатом такої праці є дисгармонізація простору, яке не може повноцінно існувати й у майбутньому. Такі місця впливають негативно на сприйняття людиною простору і, головне, може призвести до психологічних та фізіологічних захворювань. І ця проблема дає наступний результат: перешкодження працездатності і зниження якості життя, сильно зростає значимість якості повітря, продуктів харчування і води.

Прикладом таких місцин є село Пірново (Вишгородський р-н, Київська область). За офіційними джерелами, хутір засновано у 1919 році [2]. У вересні 1943 року село було зайнято фашистами. За час їх перебування на території було збудовано ряд об'єктів: водонапірну вежу (що й зараз слугує візитною карткою села), адміністративні корпуси, в'язницю, корпуси лікарні. За часи радянської влади Пірново стає районним центром, розвивається інфраструктура. Відкриваються маслозавод, школа, дитячий садок, кінотеатр, будинок культури, ринок, дорожній відділ, військкомат, літні кінотеатри під відкритим небом, стадіон «Динамо», ряд баз відпочинку, магазини, власна пекарня, птахоферма, лімонадний завод, телеательє, лісгосп, мисливське господарство, поштамт, велика кількість кафе, річковий порт, аеродром напрямку Жуляни-Пірново, автостанція і, головне, Пірнівський орнітологічний заказник. Пірново стає не просто центром району, а туристичним магнітом.

Події 1990-тих років призвели до занепаду інфраструктури. З 2000-тих рр. іде розпродаж земель, орнітологічний заказник знищується. Безвладдя триває, але природа все одно дає підказки щодо естетичного та гармонійного планування житлового середовища.

Для відновлення втраченого та гармонійного оновлення простору, попередньо мають бути проведені дослідження ділянки села, а саме:

- аналіз містобудівного об'єкта;

- структурно-функціональний аналіз середовища (виявлення неузгодженості функціональних процесів, оцінка функціонального потенціалу території);
- композиційний аналіз (природного ландшафту, техногенного ландшафту, візуального сприйняття оточення);
- еволюційно-генетичний аналіз місцевості (аналіз розпланування, аналіз існуючої забудови, аналіз інформації значимої для місцевого населення);
- асоціативно-образний аналіз території.
- проведення екологізації території (відновлення орнітологічного заказника)

Екологізація середовища сільських поселень на територіальному рівні ґрунтується на наступних принципах:

- принципі заощадження цінних сільськогосподарських земель (надземні і підземні споруди, забудова територій, непридатних для сільськогосподарського використання);
- принцип біоадаптивний (створення і збереження можливості перебування диких тварин в своїх природних «нішах»);
- принцип збереження екологічного каркаса (буферний принцип зонування територій, що відповідає принципу екологічної рівноваги, пристрій «зелених коридорів»);
- принцип створення можливостей природного відновлення використовуваних і створення нових сільськогосподарських територій;
- принцип регулювання щільності сільського поселення, щоб уникнути монотонності і одноманітності житлового середовища (формування зонального розподілу щільності населення за принципом близькості до центрів соціально-функціональної середовища).

Дотримуючись таких принципів, оновлення території сприятиме еволюційному розвитку села Пірново та формуванню на його терені гармонійного середовища – зручного та функціонального, естетичного та соціоорієнтованого.

Список використаних джерел та літератури:

1. Васильева, М. А. Региональные особенности архитектурнопланировочной организации сельских населенных мест (на примере Нечерноземной зоны РСФСР): автореф. дис. канд. архитектуры/ М.А. Васильева. – М., 1981. – 20 с.
2. Пірнівська сільська рада, облікова карта [Електронний ресурс].
– Режим доступу:
<http://w1.c1.rada.gov.ua/pls/z7503/A005?rdat1=07.02.2013&rf7571=15566>
3. Савицкий, П.Н. Избранные труды / П.Н. Савицкий. – М.: РОСПЕН, 2010. – 779 с.